

[Lilli Gyldenkilde]

ikke allerede nu kan sige, at nu er tiden altså inde til at vise, at det er det, vi vil have lov til i Danmark, og så må vi så tage konsekvenserne.

Dette siger jeg selvfølgelig, fordi de dokumenter, der er fremlagt, og som jeg allerede har været inde på, f.eks. rapporten fra Oliebranchens Fællesrepræsentation, som er blevet kritiseret og hånet her i Danmark, og som faktisk ikke kan bruges til noget, har fået et blåt stempel af nogle folk på Københavns Universitet, og den er med som grundlag for EF-Kommissionens indstilling til, hvordan vi kan komme videre på dette punkt. Og med den viden, man almindeligvis kan have om, hvad der foregår i EF-bureaukratiet, ved vi da alt om, at lobbyvirksomheden fra store multinationale selskaber er langt større end lobbyvirksomheden fra lønmodtagernes organisationer. Man kan klandre lønmodtagernes organisationer lidt for, at de ikke tager disse ting alvorligt, når vi nu er kommet med i dette selskab, og det skal jeg da også gøre ved anden lejlighed og også i andre forsamlinger, men jeg vil da ikke undlade at nævne det nu, for det er den eneste måde, man kan komme ind og være med til at påvirke disse ting. De store multinationale selskabers muligheder for at påvirke ved lobbyvirksomhed er meget store.

Jeg vil anbefale, at vi stemmer for dette forslag, og jeg skal vende tilbage i anden omgang – jeg kan se, at nu lyser den røde lampe – med et par argumenter mere for hvorfor.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Beslutningsforslag nr. B 74 drejer sig jo om at mærke organiske opløsningsmidler i overensstemmelse med den fare, som vi her i Danmark er overbevist om at stofferne kan udgøre. Det fremgår også af, at det godkendes som erstatningsgrundlag.

Det Radikale Venstre finder, at det er yderst malplaceret, at EF nu tilsyneladende ønsker at bruge en tvivlsom rapport, som oven i købet, så vidt vi kan forstå, har været vejen over Atlanten og tilbage igen, som grundlag for et direktiv, således at stofferne ikke skulle kunne mærkes.

I Danmark godkender vi, at opløsningsmidler kan give hjerneskader, og Det Radikale Venstre finder det ikke rimeligt, at vi på

det punkt skal godkende EFs opfattelse. Vi kan derfor nok acceptere, at man afventer den behandling i EF, ministeren omtaler, under forudsætning af, at den sker inden for en overskuelig tid, og at Danmarks syn på sagen fremhæves stærkt under behandlingen.

Det må formentlig betyde, at ordet »omgående« bør udgå af forslaget. Men i øvrigt er vi positive over for det.

Addi Andersen (CD):

Om forslaget fra SF og VS kunne jeg næsten sige det samme som om det foregående forslag fra Socialdemokratiet, og jeg vil derfor nøjes med at henvise til miljøministerens bemærkninger vedrørende artikel 100 A i EF-pakken.

Steffensen (KRF):

Også jeg vil henvise til miljøministerens besvarelse vedrørende beslutningsforslaget.

Ove Jensen (FP):

På samme måde som ved det forrige forslag er Fremskridtspartiet tilhænger af, at farlige stoffer mærkes, men jeg har ærlig talt efter at have hørt miljøministeren svært ved at se, at der overhovedet er et problem tilbage her. Hvis jeg har hørt rigtigt, vil miljøministeren arbejde på at få EF-bestemmelsen ændret, og hvis ikke det lykkes, vil miljøministeren indføre en national mærkning, hvorefter problemet er løst. Men ellers kan vi støtte forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med at takke for den tilslutning, der har været til forslaget, og for det flertal, der jo er for forslaget, så vidt jeg har forstået, hvis man tager ordet »omgående« ud.

Jeg er glad for, at ministeren sagde, at hvis mødet den 2. marts ikke var positivt, ville man overveje en national lovgivning. Nu er der heldigvis ikke så lang tid til 2. marts, og så kan vi straks derefter få at vide, hvad der skal ske, og sætte den nationale lovgivning i værk.

Til de Konservatives ordfører vil jeg sige, at dette forslag ikke er fremsat som en form for leflen for den miljøpolitiske debat, der foregår i samfundet her og nu. Jeg vil for det første anbefale, at man kigger på, hvornår